

Intervju s Domagojem Vidom, poznatim nogometašem hrvatske nogometne reprezentacije

ŽIVIM SVOJ SAN!

U prosincu 2011. godine nakon odigrane utakmice na tradicionalnom božićno-novogodišnjem turniru imao sam mogućnost (zahvaljujući bratiću) porazgovarati s poznatim nogometašem GNK Dinamo Zagreb Domagojem Vidom. Domagoj je još prije desetak godina pohađao našu školu, igrao na turnirima i za mjesni klub. Iako je postao slavan, nije zaboravio svoj rodni grad u koji se vraća kada mu dođe prilika. Sam kaže da se Slavonije ne odriče, još uvijek voli domaća slavonska jela, svoje prijatelje...i rado je pričao o najvažnijoj sporednoj stvari na svijetu.

Što bih mogao prepisati iz osobne?

Ime mi je Domagoj, iz Donjeg Miholjca sam, imam 22 godine, igram profesionalni nogomet, trenutno igram za GNK Dinamo Zagreb.

Išao si u našu školu, kakav si bio učenik?

Pa...bio sam vrlo dobar učenik, nisam bio odlikaš, više sam se posvećivao nogometu, a manje „držao“ škole.

Izdvoji nešto po čemu ti je osnovna škola ostala u sjećanju.

Izdvojit ću svakako svoje društvo, jer još i danas imam istih desetak prijatelja koji su tada svaki dan bili sa mnom, a s njima sam u kontaktu i dan danas, gotovo svaki dan. Kao i sada, i tih osam godina sam lijepo vrijeme provodio s njima.

Koji ti je bio omiljeni predmet?

Osim tjelesne kulture, naravno, bila mi je i geografija jer su me zanimale strane zemlje, ali ju nisam baš volio previše učiti.

Jesi li rado čitao lektiru?

Ha.... slabo sam čitao lektiru, nekad su mi prijatelji i mama znali pročitati, ali znao sam nekad i sam pročitati....(smijeh), uostalom kao i dobar dio mojih vršnjaka.

Koja ti je najdraža knjiga?

Najdraža knjiga mi je 20.000 milja pod morem Julesa Verna.

NOGOMETNI PUT

Jesi li još kao dijete htio postati nogometaš?

Da, otkad znam za sebe, sanjao sam da igram u velikom klubu pravi nogomet, dobio sam priliku, i ta prilika mi se ostvarila, tako da živim svoj san.

Za koji si klub navijao dok si bio dijete?

Navijao sam za Dinamo kao klinac, a počeo sam navijati za Osijek zbog toga što sam iz Slavonije, za koji sam kada sam dobio mogućnost počeo i igrati. Danas igram za Dinamo, tako da su mi i Dinamo i Osijek pri srcu.

Zašto si se odlučio za profesionalnu karijeru?

Zato što sam vjerovao u sebe, a to je bio moj san da igram u velikom klubu, da igram za reprezentaciju, žarko sam to želio i nisam nikada odustao od toga.

Za koje si sve klubove igrao?

Igrao sam kao dijete u NK Jedinstvo (op. a. Donji Miholjac), onda sam otišao u NK Osijek, pa u njemački Bayer Leverkusen, i sada sam se vratio u Hrvatsku i igram za GNK Dinamo Zagreb.

Koju utakmicu posebno pamtiš?

To je svakako utakmica koju sam igrao prije nekoliko mjeseci protiv Real Madrida s Dinamom, ali i utakmica u kojoj sam igrao za hrvatsku reprezentaciju u Turskoj.

Kao igrač Bayer Leverkusena trenirao si zajedno s jednim od najpoznatijih nogometaša Michaelom Ballackom, kako je bilo igrati s njim?

On je stvarno jedan veliki igrač, veliki čovjek, i sama njegova pojava kada se pojavio u svlačionici i na terenu, to jednostavno ne možeš opisati, mnogo nogometaša sanja da igra u

tako velikom klubu s tako velikim igračima kao što je on, osjećaj je fantastičan i mogu se pohvaliti da sam igrao i s Ballackom.

S kojim se od igrača Dinama najbolje slažeš?

Sa svojim velikim prijateljem kojeg ja zovem i drugim bratom, Ivanom Kelavom, jer on je stvarno super prijatelj.

Jesi li zadovoljan Dinamovim nastupom u Ligi prvaka?

U Ligi prvaka svakako ne, ali mislim da smo u proteklih šest mjeseci igrali dobro prve dvije utakmice, ali ova zadnja utakmica protiv Lyona koju smo izgubili s velikom gol razlikom, nekako je upropastila taj dojam.

Tko je tvoj uzor i zašto?

Uzor je moj tata Rudika, on je došao iz jednog malog sela gdje ga nitko nije imao učiti igrati nogomet. Igrao je na pašnjaku gdje je gol pravio od dva drveta, te se zamalo probio do 1. HNL. Kada je to konačno mogao ostvariti, imao je puno godina pa je završio karijeru, ali ja sam tu da to umjesto njega ostvarim

Za koji klub bi volio zaigrati u budućnosti?

To je dosta teško pitanje jer ja ne mogu ništa odlučiti....Od malih noga sam navijao za Barcelonu, mislim ne želim sad pretjerivati i reći da želim igrati za Barcelonu, ali sigurno za jedan klub iz pet najjačih liga Europe.

Što bi radio u životu da nisi nogometaš?

Ne znam, sigurno bih radio kao konobar, ili bih se više posvetio školi, ali želja za nogometom bila je prevelika tako da i nisam previše razmišljao o nečem drugome.

Kakav je osjećaj igrati za hrvatsku nogometnu reprezentaciju?

To je fantastičan osjećaj.... kada izađeš na teren i bodri te 20, 30 tisuća navijača, kad zaori himna i navijačke pjesme, jednostavno se naježiš i to teško može normalan čovjek opisati. To je poseban doživljaj.

Kako je biti slavan, popularan? Je li te to promijenilo?

To me nije baš mnogo promijenilo, ali jedno vrijeme sam znao „poletjeti u visinu“ jer je stvarno teško nositi se s time kad si svaki dan u novinama i na televiziji, ljudi gledaju i prate ispod oka svaki moj korak, sad sam navikao na to.

Misliš li da bi se u Hrvatskoj trebale osnovati nove nogometne škole i podučavati djecu nogometu?

Da, mislim da nedostaje malo nogometnog duha, ali nažalost HNL je pao, nije baš dobra atmosfera u nogometu. Trebalo bi napraviti kampove i podučavati djecu jer stvarno ima talenata u Hrvatskoj, a najviše u Slavoniji.

SLOBODNO VRIJEME...

Ima li mjesta za ljubav, prijatelje, izlaske.....

Naravno da ima, ali puno putujem i treniram, nemam baš mnogo slobodnog vremena jer treniram svaki dan, ali uvijek se nađe mjesta za ljubav i prijatelje.

Nekoliko brzopoteznih:

- omiljena boja - plava

- auto - audi

- jelo - kulen

- piće – Coca-cola

- glazba – pa slušam sve i svašta, slušam narodnjake i našu domaću, stranu, brzo se prilagodim na svaku glazbu

- film – slabo pratim filmove i televiziju, tako da mi ni jedan film nije ostao u sjećanju

Što bi poručio mladima?

Neka se što više bave sportom, žive svoj san i ako budu naporno radili, san će im se ostvariti!

a) zaporka i razred koji učenik pohađa: MRAV 26400, 6. razred

b) ime i prezime učenika – autora rada: Anton Smrekar

c) naslov rada: Živim svoj san!

d) razred: 6. razred

e) naznačenu vrstu novinarskoga rada (reportaža, kritika, izvještaj, vijest, intervju ili članak): intervju

f) naziv škole: Osnovna škola „August Harambašić“ Donji Miholjac

g) ime i prezime voditelja/mentora: Zrinka Jurčević

h) potpis voditelja/mentora kojim on jamči istinitost svih navedenih podataka:

i) potpunu adresu škole (ulica, broj, poštanski broj i mjesto) i telefon:

Prilaz stadionu 1a; 31540 Donji Miholjac; 031/631-373

j) potpis ravnatelja škole: _____